

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 19 czerwca 2004 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie ustalenia regulaminu wyścigów konnych

Na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 18 stycznia 2001 r. o wyścigach konnych (Dz. U. Nr 11, poz. 86) oraz z 2003 r. Nr 84, poz. 774) zarządza się, co następuje:

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 134, poz. 1433).

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 sierpnia 2001 r. w sprawie ustalenia regulaminu wyścigów konnych (Dz. U. Nr 90, poz. 1006 i Nr 128, poz. 1432 oraz z 2002 r. Nr 154, poz. 1281) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) kłusaki.”;

2) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Goniczki przeprowadza się systemem:

- 1) grupowym lub handicapowym — w przypadku koni, o których mowa w § 2 pkt 1—3,
- 2) wynikowym lub handicapowym — w przypadku koni, o których mowa w § 2 pkt 4.”;

3) w § 4:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. System handicapowy polega na przeprowadzaniu goniczki, w których szanse koni są wyrównywane przez:

- 1) zwiększenie albo zmniejszenie wagi noszonej przez konia — w przypadku koni, o których mowa w § 2 pkt 1—3,
- 2) zwiększenie dystansu, jaki konie mają do pokonania, nie więcej jednak niż o 80 metrów — w przypadku koni, o których mowa w § 2 pkt 4.”,

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. System wynikowy polega na przeprowadzaniu goniczki, w których uczestniczą konie spełniające warunki określone przez organizatora wyścigów konnych dotyczące wyników koni.”;

4) w § 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Szczegółowy sposób ustalania grup i handicapów koni, o których mowa w § 2 pkt 1—3, określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.”;

5) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. 1. Wyróżnia się następujące rodzaje goniczki:

1) ze względu na warunki techniczne:

- a) płaskie,
- b) z płotami,
- c) z przeszkodami,

2) ze względu na płeć konia:

- a) ogierów,
- b) klaczy,
- c) ogierów i klaczy,
- d) ogierów i wałachów,
- e) ogierów, klaczy i wałachów (koni),

3) ze względu na wiek konia:

- a) koni jednego wieku,
- b) koni różnego wieku,

4) ze względu na wagę noszoną przez konia:

- a) z wagą ustaloną według skali wag, o której mowa w § 50,

b) z nadwagą lub ulgą wagi w stosunku do wagi określonej według skali wag, o której mowa w § 50,

c) z wagą ustaloną w systemie handicapowym,

5) ze względu na miejsce trenowania koni:

a) goniczki międzynarodowe dla koni z wszystkich państw,

b) goniczki międzynarodowe z udziałem koni z innych państw, dopuszczonych do udziału w goniczce na zasadzie wzajemności,

c) goniczki międzynarodowe z udziałem koni z innych państw, dopuszczonych do udziału w goniczce na zasadach określanych przez organizacje międzynarodowe wyścigów konnych, których Rzeczpospolita Polska jest członkiem,

d) goniczki krajowe dla koni trenowanych w kraju, zgłoszonych do wyścigów w danym roku i trenowanych w kraju w okresie co najmniej miesiąca przed terminem zapisu konia do goniczki,

e) goniczki krajowe dla koni trenowanych w kraju, wpisanych do polskich ksiąg hodowlanych i urodzonych przez klacze, które w momencie urodzenia źrebica były własnością podmiotów mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w kraju (goniczki dla koni hodowli krajowej),

6) ze względu na zaliczenie koni do poszczególnych grup:

a) goniczki dla koni grupy I,

b) goniczki dla koni grupy II,

c) goniczki dla koni grupy III,

d) goniczki dla koni grupy IV,

e) goniczki pozagrupowe kategorii A i B dla wszystkich koni bez ograniczeń,

f) goniczki pozagrupowe kategorii A i B z ograniczeniami, w szczególności z tytułu płci, wieku lub przynależności do grupy,

7) kwalifikacyjne dla kłusaków,

8) ze względu na dystans, jaki mają do pokonania kłusaki:

a) goniczki z jednakowym dystansem dla wszystkich kłusaków,

b) goniczki z dystansem ustalonym w systemie handicapowym,

9) ze względu na wyniki osiągnięte przez kłusaki w goniczkach, w tym ze względu na najlepszy czas osiągnięty przez kłusaka w goniczce, ustalony w przeliczeniu na 1 000 m, zwany dalej „rekordem”, lub ze względu na sumy nagród uzyskanych przez poszczególne kłusaki:

a) goniczki otwarte dla wszystkich kłusaków, bez względu na ich wyniki osiągnięte w goniczkach,

- b) gonitwy z ograniczeniami dla kłusaków o określonych przez organizatora wyścigów konnych wynikach osiągniętych w gonitwach, w tym o rekordach mieszczących się w określonym przedziale czasowym, lub ograniczone sumą nagród uzyskanych przez poszczególne kłusaki.
2. Przepisy ust. 1 pkt 1 lit. b) i c), oraz pkt 4 i 6 nie dotyczą kłusaków.”;
- 6) po § 6 dodaje się § 6a w brzmieniu:
- „§ 6a. 1. Sposób przeliczania czasów osiąganych przez kłusaki w gonitwach na dystans 1 000 m określa się według wzoru:
- $$\frac{\text{czas w sekundach} \times 1\,000}{\text{dystans w metrach}}$$
2. W gonitwach z dystansem ustalonym w systemie handicapowym dla kłusaków zwiększa się dystans o:
- 1) 20 metrów za rekord lepszy od przewidzianego w warunkach gonitwy, w granicach 0—1,5 sek.,
 - 2) 40 metrów za rekord lepszy od przewidzianego w warunkach gonitwy, w granicach 1,6—3,0 sek.,
 - 3) 60 metrów za rekord lepszy od przewidzianego w warunkach gonitwy, w granicach 3,1—4,5 sek.,
 - 4) 80 metrów za rekord lepszy od przewidzianego w warunkach gonitwy, w granicach 4,6—6,0 sek.”;
- 7) w § 8:
- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Konie ras półkrwi mogą uczestniczyć w gonitwach, jeżeli ze względu na pochodzenie spełniają warunki wpisu do księgi zwierząt hodowlanych prowadzonej dla danej rasy w Rzeczypospolitej Polskiej lub do odpowiedniej księgi hodowlanej prowadzonej w innym państwie.”,
- b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
- „3a. Konie kłusaki mogą uczestniczyć w gonitwach, jeżeli zostały wpisane do Polskiej Księgi Hodowlanej Kłusaków lub do odpowiedniej księgi prowadzonej w innym państwie.”,
- c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Konie wpisane do ksiąg, o których mowa w ust. 1, 2 i 3a, zgłoszone do wyścigów w danym roku, mogą uczestniczyć w gonitwach, jeżeli do Klubu zostaną przesłane dokumenty potwierdzające wpis do odpowiednich ksiąg prowadzonych w innym państwie dla tych koni.”;
- 8) w § 9:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Gonitwy wyłącznie dla koni 2-letnich nie mogą odbywać się przed dniem 1 czerwca, a dla koni 2-letnich i starszych — przed dniem 1 września, z wyłączeniem kłusaków.”,
- b) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) 4-letnie i starsze — w przypadku koni pełnej krwi angielskiej,”,
- c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
- „5. W gonitwach dla kłusaków mogą brać udział konie 2-letnie i starsze.”;
- 9) § 11 otrzymuje brzmienie:
- „§ 11. Gonitwy płaskie dla koni arabskich czystej krwi są przeprowadzane na dystansie nie krótszym niż 1 400 metrów.”;
- 10) po § 12 dodaje się § 12a w brzmieniu:
- „§ 12a. 1. Gonitwy dla kłusaków są przeprowadzane na dystansie od 1 600 metrów do 4 200 metrów.
2. Konie 2-letnie mogą biegać w gonitwach dla kłusaków wyłącznie na dystansach do 2 140 metrów.”;
- 11) w § 15 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Konie 3-letnie mogą biegać z końmi starszymi w gonitwach z płotami rozgrywanymi od dnia 1 września, na dystansach do 3 200 metrów.”;
- 12) w § 16 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Chorągiewki w kolorze żółtym wyznaczają profil zakrętu i należy je mijać z zewnętrznej strony. Chorągiewki białe i czerwone wyznaczają płoty (przeszkody), które należy pokonać, oraz odcinki trasy. Chorągiewka biała jest umieszczona z lewej strony płotów (przeszkód) oraz odcinków trasy, a czerwona — z prawej. Przejazd odbywa się między chorągiewkami.”;
- 13) § 18 otrzymuje brzmienie:
- „§ 18. 1. Jeździec może używać w gonitwie bata z klapką, o długości do 75 cm, z wyjątkiem gonitw z udziałem 2-letnich koni pełnej krwi angielskiej oraz 3-letnich koni arabskich czystej krwi, w których można używać bata z klapką, o długości do 45 cm.
2. Powożący w gonitwach dla kłusaków może używać bata o długości do 125 cm, zakończonego rzemieniem o długości do 8 cm.
3. Uczniowie jeździeccy nie mogą dosiadać koni w gonitwach:
- 1) pozagrupowych,
 - 2) dla dwuletnich koni pełnej krwi angielskiej,
 - 3) dla trzyletnich koni arabskich czystej krwi,
 - 4) płaskich z batem.”;

14) w § 19 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Kłusak jest prezentowany przed gonitwą na bieżni toru wyścigowego w defiladzie, w której zaprzęgi jadą w szyku jeden za drugim, a następnie każdy z zaprzęgów wykonuje indywidualnie start próbny.”;

- 15) § 20 otrzymuje brzmienie:
„§ 20. Warunkiem przeprowadzenia gonitwy jest wystartowanie w niej przynajmniej dwóch koni należących do dwóch różnych właścicieli, trenowanych przez różnych trenerów, a ponadto w gonitwach:
- 1) płaskich grupowych, jeżeli zapisano do nich co najmniej 7 koni co najmniej dwóch różnych właścicieli,
 - 2) płaskich pozagrupowych, jeżeli zapisano do nich co najmniej 5 koni co najmniej dwóch różnych właścicieli,
 - 3) z płotami i z przeszkodami, jeżeli zapisano do nich co najmniej 7 koni co najmniej dwóch różnych właścicieli,
 - 4) kłusaków, jeżeli zapisano do nich co najmniej 5 koni co najmniej dwóch różnych właścicieli.”;
- 16) w § 21 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) wysokości przewidzianych nagród, z wyjątkiem gonitw kwalifikacyjnych dla kłusaków.”;
- 17) w § 23 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) przedstawianie Klubowi aktualnego wykazu koni trenowanych w stajni wyścigowej z podaniem ich nazw, płci, wieku, maści, pochodzenia, imienia i nazwiska właściciela oraz kariery wyścigowej — w przypadku koni, które uczestniczyły w wyścigach organizowanych w innym państwie.”;
- 18) § 24 otrzymuje brzmienie:
„§ 24. 1. Do uprawnień trenerów należy:
- 1) zgłaszanie protestów,
 - 2) składanie wniosków o przeprowadzenie kontroli antydopingowej jeźdźców (powożących) i koni,
 - 3) wydawanie jeźdźcowi (powożącemu) szczegółowych dyspozycji dotyczących taktyki i zachowania się w trakcie gonitwy, z tym że w przypadku dyspozycji bezwarunkowej trener składa ją na piśmie jeźdźcowi i do komisji technicznej przed rozpoczęciem gonitwy.
2. Do obowiązków trenerów należy:
- 1) właściwe przygotowanie konia do udziału w gonitwie i zabezpieczenie przed podaniem niedozwolonych środków dopingujących,
 - 2) dbanie o właściwą formę konia przygotowywanego do udziału w gonitwach,
 - 3) dobór jeźdźcy (powożącego) do określonego konia oraz uzyskanie zgody jeźdźcy (powożącego) na dosiadanie konia (prowadzenia zaprzęgu) w danej gonitwie,
 - 4) zapewnienie właściwego osiodłania konia do gonitwy albo właściwego przygotowania zaprzęgu do gonitwy,
 - 5) zgłaszanie podejrzenia zachorowania konia przed i po gonitwie do dyżurnego lekarza weterynarii,
- 6) zgłoszenie do komisji technicznej zastępstwa, potwierdzonego na piśmie, w przypadku nieobecności w czasie rozgrywania gonitw.
3. Trener posiadający licencję jeździecką (powożącego) nie może w gonitwie dosiadać (powozić) konia przeciwko koniom przez siebie trenowanym, chyba że dosiada (powozi) jednego z trenowanych przez siebie koni.”;
- 19) § 25 otrzymuje brzmienie:
„§ 25. Do obowiązków pracowników obsługi stajni wyścigowych należy:
- 1) terminowe doprowadzanie konia, z wyjątkiem kłusaka, przed gonitwą na padok, bez kontaktu z osobami trzecimi,
 - 2) wyprowadzanie konia wraz z jeźdźcem na bieżnię toru wyścigowego,
 - 3) odprowadzanie konia do stajni po zakończeniu gonitwy, z wyjątkiem kłusaków,
 - 4) poinformowanie dyżurnego lekarza weterynarii — w przypadku podejrzenia zachorowania konia.”;
- 20) w § 26 w ust. 2 pkt 7—9 otrzymują brzmienie:
„7) skontrolowanie osiodłania konia,
8) złożenie do Klubu, przed rozpoczęciem sezonu wyścigowego, pisemnego oświadczenia określającego, pod jaką najniższą wagą jeździec może dosiadać konie w tym sezonie,
9) wywiązywanie się z przyjętych zobowiązań w zakresie dosiadania (powożenia) koni.”;
- 21) w § 27 w ust. 2:
- a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) nadzór nad przestrzeganiem przepisów regulaminu wyścigów konnych, w tym nadzór nad prawidłowością przebiegu gonitwy, a w przypadku podejrzenia wystąpienia nieprawidłowości wszczęcie postępowania wyjaśniającego i ogłoszenie tego w sposób zwyczajowo przyjęty,”
- b) dodaje się pkt 15 w brzmieniu:
„15) wnioskowanie do organizatora wyścigów o odwołanie gonitwy albo dnia wyścigowego w przypadku wystąpienia nieprzewidzianych zdarzeń lub złych warunków atmosferycznych, mogących zagrażać bezpieczeństwu przeprowadzanej gonitwy.”;
- 22) w § 30 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Odwołanie wnosi się w terminie 3 dni od dnia ogłoszenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem — za pośrednictwem komisji technicznej.”;
- 23) w § 34:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Kierownik stajni wyścigowej lub trener samodzielnie prowadzący stajnię wyścigową zgłaszają na piśmie stajnię do Klubu.”
- b) uchyla się ust. 3;

24) w § 35:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. W gonitwach, z wyjątkiem gonitw międzynarodowych, mogą brać udział konie, które w terminie do dnia 31 stycznia zostały zgłoszone do wyścigów w danym roku, z zastrzeżeniem ust 1a.”,
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. W gonitwach, z wyjątkiem gonitw międzynarodowych, mogą brać udział konie zgłoszone po dniu 31 stycznia, jeżeli:
- 1) przebywały w treningu w kraju co najmniej miesiąc przed dniem pierwszego startu oraz
 - 2) została uiszczona opłata za ich zgłoszenie w wysokości stukrotności wysokości opłaty za zgłoszenie dokonane przed dniem 31 stycznia.”;

25) w § 36:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Barwy wyścigowe rejestruje się w Klubie corocznie, na wniosek właściciela konia.”,
- b) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) opis barw wyścigowych, przy czym barwy mogą zawierać do 3 kolorów; logo reklamowe uważa się za jedną barwę.”;

26) w § 38:

- a) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) stałej, przeznaczonej na opłacenie jeźdźcy (powożącego) za dosiadanie (powożenie) konia oraz na opłacenie pracowników obsługi stajni wyścigowej za wykonywanie obowiązków, o których mowa w § 25 pkt 1—3, jeżeli wykonują te obowiązki,”,
- b) w ust. 8 pkt 5 i 6 otrzymują brzmienie:
- „5) wagę, jaką koń ma nieść w gonitwie, albo określenie wielkości handikapu w gonitwie dla kłusaków,
- 6) w przypadku gonitw innych niż gonitwy kłusaków informacje dotyczące:
- a) ograniczenia pola widzenia u konia,
 - b) udziału konia w gonitwie w okularach,
 - c) dosiadania konia bez bata,”;

27) w § 40:

- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. W przypadku zapisania do gonitwy krajowej większej liczby koni niż liczba, o której mowa w ust. 1, organizator wyścigów konnych kwalifikuje do gonitwy przede wszystkim konie zakwalifikowane do wyższej grupy, a w przypadku kłusaków — konie o najlepszych rekordach, a następnie bierze pod uwagę wyższe sumy nagród otrzymanych przez właściciela danego konia.”,
- b) występujące w ust. 3 i 4 wyrazy „za granicą” zastępuje się wyrazami „w innym państwie”;

28) w § 52:

- a) ust. 1—3 otrzymują brzmienie:
- „1. W każdej gonitwie, z wyjątkiem gonitw kwalifikacyjnych dla kłusaków, organizator wyścigów konnych ustala wysokość nagród pieniężnych, jakie otrzymują trenerzy, jeźdźcy (powożący) i właściciele koni, które w danej gonitwie zajęły kolejne trzy miejsca, licząc od pierwszego miejsca. Niezależnie od nagród pieniężnych mogą być przyznawane nagrody rzeczowe.
2. Organizator wyścigów konnych może ustanowić nagrody dla trenerów, jeźdźców (powożących) i właścicieli koni, które zajęły dalsze miejsca.
3. Nagrody są wypłacane w terminie 21 dni od dnia ogłoszenia wyników gonitwy, nie wcześniej niż po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia tych wyników, z wyjątkiem nagród za konie, które zostały poddane próbie dopingowej; późniejszy termin wypłaty nagród wymaga zgody uprawnionego do nagrody.”,
- b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
- „6. Dopuszcza się możliwość przyznawania dodatkowych nagród pieniężnych i rzeczowych dla właścicieli i hodowców koni polskiej hodowli, wpisanych do Polskiej Księgi Stadnej Koni Pełnej Krwi Angielskiej, Polskiej Księgi Stadnej Koni Arabskich Czystej Krwi albo Polskiej Księgi Hodowlanej dla Kłusaków.”;

29) tytuł rozdziału 13 otrzymuje brzmienie: „Szczegółowe zasady rozgrywania gonitw galopem”;

30) w § 62 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Jeżeli sędzia starter stwierdził, że start nastąpił:
- 1) w sposób naruszający zasadę równych szans, w szczególności w przypadku, o którym mowa w § 59 ust. 3 pkt 7, lub
 - 2) w przypadku awarii maszyny startowej albo
 - 3) niezgodnie z § 59 ust. 4
- uznaje taki start za nieważny i głosem oraz podniesieniem chorągiewki daje sygnał osobie wyznaczonej przez organizatora wyścigów (kontrstarterowi), znajdującej się w odległości 80 metrów od linii startu, do zawrócenia koni na miejsce startu.”;

31) w § 63 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

- „4. Koń, który był w dyspozycji sędziego startera i nie wystartował, nie może uczestniczyć w gonitwie dla koni, które nie biegały.”;

32) w § 64:

- a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) od momentu wystartowania do momentu minięcia celownika konie powinny biec galopem; w gonitwach z płotami i przeszkodami, w przypadku powrotu na trasę gonitwy, w szczególności w przypadku prób ponow-

nego pokonania przeszkody po wyłamaniu, dopuszcza się zmianę galopu na inny chód,”,

b) dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) w gonitwie z płotami i przeszkodami, po ominięciu płotu lub przeszkody (po wyłamaniu) lub odmowie skoku, jeździec powinien podjąć ponowną próbę pokonania płotu lub przeszkody; jeździec nie kontynuuje gonitwy w przypadku dwukrotnej odmowy skoku oraz w przypadku, gdy jeździec spadnie z konia lub koń się przewróci.”;

33) dodaje się rozdział 13a w brzmieniu:

„Rozdział 13a

Szczegółowe zasady rozgrywania gonitw dla kłusaków

§ 68a. 1. Gonitwy dla kłusaków odbywają się za przęgami (koń w sulce i powożący).

2. Konie biorące udział w gonitwie powinny być przyprowadzone na miejsce wskazane przez organizatora wyścigów nie później niż na 2 godziny przed rozpoczęciem gonitwy.

§ 68b. 1. Od chwili wjechania na bieżnię toru wyścigowego do chwili startu zaprzęgi pozostają w dyspozycji sędziego startera.

2. Przy starcie zabronione jest przeszkadzanie innemu zaprzęgowi lub dokonywanie czynności wpływających negatywnie na równe szanse wszystkich zaprzęgów.

3. Start zaprzęgów w gonitwie odbywa się za pomocą maszyny startowej (autostart) albo za pomocą chorągiewki (start wolny), z tym że start zaprzęgów w gonitwie przeprowadzanej w systemie handikapowym odbywa się tylko za pomocą chorągiewki.

§ 68c. 1. W gonitwach, w których używa się maszyny startowej:

1) zaprzęgi ustawia się za maszyną startową w kolejności numerów startowych od wewnętrznej strony bieżni toru wyścigowego,

2) zaprzęgi mogą startować maksymalnie w dwóch rzędach, przy czym zaprzęgi ustawia się w ten sposób, że w drugim rzędzie zaprzęgi zajmują co drugie pole,

3) maszyna startowa jest ustawiana w odległości do 350 metrów przed linią startu,

4) sędzia starter wydaje komendę „maszyna startowa jedzie do startu za 1 minutę”, po której zaprzęgi powinny ustawić się w odległości około 150 metrów za maszyną startową,

5) sędzia starter wydaje następnie komendę „gotów do startu”, po której maszyna startowa oraz ustawione za nią zaprzęgi rozpoczynają jazdę,

6) w odległości około 100 metrów przed linią startu zaprzęgi zajmują swoje pola startowe, z tym że zaprzęgi w drugim rzędzie ustawiają się bezpośrednio za pierwszym rzędem,

7) maszyna startowa podczas startu powinna osiągać prędkości:

a) 200 metrów przed linią startu — 30 km/h,

b) 100 metrów przed linią startu — 40 km/h,

c) na linii startu — 52 km/h,

8) po przekroczeniu linii startu maszyna startowa zwiększa prędkość, aby oddalić się od zaprzęgów i bezkolizyjnie zjechać na bok.

2. W gonitwach, w których start odbywa się za pomocą chorągiewki:

1) zaprzęgi ustawia się w kolejności numerów startowych,

2) zaprzęgi mogą startować w kilku rzędach, przy czym w gonitwach przeprowadzanych w systemie handikapowym zaprzęgi o różnych dystansach do pokonania rozstawia się w odległości co 20 metrów od linii startu,

3) sędzia starter wydaje komendę „do startu”, po której zaprzęgi jeden za drugim jadą najkrótszą drogą do miejsca startu,

4) sędzia starter wydaje następnie komendy: „start za pięć minut”, „start za dwie minuty” oraz „start za jedną minutę”, po wydaniu której zaprzęgi ustawiają się w jednej linii, zwrócone w kierunku linii startu, i rozpoczynają jazdę do linii startu,

5) start następuje po wydaniu komendy „trzy, dwa, jeden, start” i opuszczeniu czerwonej chorągiewki startowej,

6) za start równy uznaje się start, w którym pierwszy zaprzęg nie jest wysunięty w stosunku do pozostałych zaprzęgów w tym samym rzędzie o więcej niż połowę jego długości,

7) sędzia starter uznaje start za nieważny w przypadku, gdy po komendzie „start” zaprzęg stanie w poprzek toru, uniemożliwiając start innym zaprzęgom.

§ 68d. 1. Sędzia starter może zwolnić zaprzęg ze swojej dyspozycji:

1) jeżeli zachowanie konia podczas startu stwarza niebezpieczeństwo dla innych zaprzęgów,

2) w przypadku dwukrotnego uniemożliwienia wykonania startu innym zaprzęgom.

2. Do zwalniania zaprzęgu z dyspozycji sędziego startera przepisy § 60 i 61 stosuje się odpowiednio.

§ 68e. Jeżeli sędzia starter stwierdził, że start nastąpił w sposób naruszający zasadę równych szans, w szczególności w przypadku, o którym mowa w § 68c ust. 2 pkt 7, lub w przypadku awarii maszyny startowej, uznaje taki start za nieważny i głosem oraz podniesieniem czerwonej chorągiewki daje sygnał kontrstarterowi do zawrócenia zaprzęgów na miejsce startu. Przepisy § 62 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

§ 68f. 1. W trakcie rozgrywania gonitwy dla kłusaków:

- 1) od chwili wystartowania do chwili minięcia celownika konie powinny biec czystym kłusem (poruszanie do przodu następuje w takcie na dwa, przy diagonalnej kolejności kopyt),
- 2) powoźcy stosują taktykę, która umożliwia maksymalne wykorzystanie możliwości prowadzonych przez nich koni, w szczególności powoźcy nie mogą w żadnej fazie gonitwy, bez uzasadnionej przyczyny, wycofać zaprzęgów oraz gwałtownie przyspieszać w początkowej i środkowej fazie gonitwy; przy przejściu konia do chodu innego niż określony w pkt 1 powoźcy powinien wyjechać na zewnątrz toru i zwalniając, przywrócić konia do właściwego kłusu,
- 3) powoźcy prowadzą zaprzęgi w taki sposób, aby:
 - a) nie przeszkadzać innym zaprzęgom, w szczególności przez ich potrącanie, przepychanie, przyciskanie do bandy i zajeżdżanie drogi,
 - b) po wyprzedzeniu prowadzącego zaprzęgu zjechać na wewnętrzną stronę bieżni (pierwszy tor),
 - c) nie jechać środkiem bieżni, z wyjątkiem prostej finiszowej,
- 4) powoźcy nie mogą:
 - a) płoszyć innego konia,
 - b) uderzać konia batem w jednej gonitwie więcej niż pięć razy,
 - c) uderzać konia w sposób, który może spowodować obrażenia,
 - d) uderzać konia końcem lejców,
 - e) uderzać konia ręką batem.

2. Dopuszcza się jednokrotne przejście konia w galop w danej gonitwie, z wyjątkiem prostej finiszowej, przy czym w czasie galopu zaprzęg powinien tracić dystans w stosunku do innych zaprzęgów.

3. Jeżeli przejście konia w galop następuje na prostej finiszowej, zaprzęg powinien bez zwalniania dojechać galopem do celownika.

§ 68g. 1. Gonitwę wygrywa zaprzęg, którego koń jako pierwszy osiągnie celownik.

2. Po osiągnięciu celownika zaprzęg powinien stopniowo, na dystansie 150 metrów, zmniejszyć prędkość.

3. Do ustalania kolejności zaprzęgów oraz ogłaszania wyników gonitwy stosuje się odpowiednio przepisy § 66.

§ 68h. 1. Z zastrzeżeniem ust. 2, zaprzęg, który brał udział w gonitwie, należy zdyskwalifikować w przypadku, gdy:

- 1) koń z tego zaprzęgu:
 - a) był trenowany przez osobę nieposiadającą licencji,
 - b) przeszedł w danej gonitwie w galop na prostej finiszowej lub na innym odcinku, dłuższym niż 200 metrów, lub przeszedł w galop po raz drugi,
 - c) poruszał się w gonitwie chodem innym niż czysty kłus na dystansie dłuższym niż 200 metrów,
 - d) nie został zapisany do gonitwy albo zapis został uznany za nieważny,
 - e) został z gonitwy wycofany,
 - f) otrzymał niedozwolone środki dopingujące,

2) zaprzęg był prowadzony przez osobę nieposiadającą licencji,

3) zaprzęg uczestniczył w gonitwie, pomimo że został zwolniony z dyspozycji sędziego startera,

4) dystans zaprzęgu w gonitwie przeprowadzanej w systemie handicapowym był niezgodny z warunkami gonitwy,

5) zaprzęg lub koń z tego zaprzęgu nie spełniał warunków określonych dla danej gonitwy.

2. Dyskwalifikacji podlegają tylko te zaprzęgi, które osiągnęły celownik.

3. Od orzeczenia komisji technicznej w sprawie dyskwalifikacji zaprzęgu właścicielowi konia przysługuje prawo złożenia odwołania do komisji odwoławczej.

§ 68i. Do uznawania gonitwy za nieważną stosuje się odpowiednio przepisy § 68.”;

34) w § 69:

a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) niedopełnienia warunków określonych w § 54, a w przypadku kłusaków w § 68a ust. 2,”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Protest składa się w następujących terminach:

1) w sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 1:

- a) najpóźniej na 30 minut przed rozpoczęciem gonitwy, jeżeli protest dotyczy pierwszej gonitwy określonej w oficjalnym programie wyścigów konnych na dany dzień, a w pozostałych przypadkach — najpóźniej do sygnału oznaczającego wyjeżdżanie jeźdźców na start do gonitwy,

- b) najpóźniej do chwili wyjechania zaprzęgów na bieżnię toru wyścigowego — w przypadku gonitw dla kłusaków,
- 2) w sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 2, najpóźniej do czasu, gdy jeździec, którego wagi protest dotyczy, nie zejdzie z wagi,
- 3) w sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 3—7, najpóźniej do sygnału oznaczającego zakończenie ważenia jeźdźców po gonitwie, a w przypadku gonitw dla kłusaków — do upływu 5 minut po minięciu celownika przez pierwszy zaprzęg,
- 4) w sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 8—13, najpóźniej przed upływem 48 godzin po zakończeniu gonitwy.”;
- 35) w § 70 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
- „2. Uczestniczący w gonitwie jeździec (powożący) zapowiada protest sędziemu u celownika, wyjeżdżając z toru i podnosząc rękę, a następnie składa go ustnie sędziemu u wagi, a powożący — przewodniczącemu komisji technicznej.
3. Protest zgłoszony ustnie:
- 1) przez osoby inne niż jeździec (powożący), powinien być potwierdzony na piśmie najpóźniej przed upływem terminu do jego złożenia,
- 2) przez trenerów w sprawach określonych w § 69 ust. 1 pkt 3—7, powinien być potwierdzony na piśmie najpóźniej przed upływem godziny od chwili jego zgłoszenia.”;
- 36) w § 75 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
- „4) podpisy:
- a) lekarza pobierającego krew, wydalinę lub wydzielinę oraz
- b) sędziego wyścigowego — członka komisji technicznej.”;
- 37) w § 81 uchyla się ust. 3;
- 38) w § 83:
- a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:
- „3) nie zgłasza przypadku zachorowania konia przed lub po gonitwie,”,
- b) dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
- „6) pomimo wezwania odmawia udzielenia wyjaśnień komisji technicznej”;
- 39) § 84 otrzymuje brzmienie:
- „§ 84. Jeździec (powożący), który:
- 1) nie dokłada wszelkich starań, aby wygrać gonitwę lub przynajmniej zająć jak najlepsze miejsce,
- 2) przez niedbalstwo przeszkadza innemu koniowi lub zaprzęgowi w gonitwie, nie działając w zamiarze zmniejszenia szans tego konia lub zaprzęgu,
- 3) odmawia, bez ważnego powodu, dosiadanania (powożenia) konia w gonitwie,
- 4) przez niedbalstwo opóźnia start, nie działając w zamiarze zmniejszenia szans konia lub zaprzęgu w gonitwie,
- 5) nie wykonuje poleceń sędziego startera,
- 6) wstrzymuje konia na starcie,
- 7) pozostaje na starcie albo bierze udział w gonitwie pomimo zwolnienia z dyspozycji startera dosiadanego przez niego konia lub prowadzonego zaprzęgu,
- 8) zmyli trasę w gonitwie,
- 9) nie rozsiodła konia po gonitwie lub nie zgłosił się do sędziego u wagi, lub oddalił się z miejsca ważenia bez zezwolenia,
- 10) w gonitwie z płotami lub przeszkodami dokonuje skoków próbnych nienakazanych przez komisję techniczną — podlega karze pieniężnej albo karze zawieszenia licencji na dosiadanie (powożenie) koni.”;
- 40) w § 89 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. W zależności od pobierania wynagrodzenia ustala się następujące kategorie jeźdźców (powożących):
- 1) amator — jeździec (powożący) niepobierający wynagrodzenia, który nie dosiadał (nie powoził) koni jako zawodowiec w okresie ostatnich trzech lat,
- 2) zawodowiec — jeździec (powożący) pobierający wynagrodzenie.”;
- 41) w § 29 w ust. 1 w pkt 3, w § 44 w ust. 1 i 3, w § 45 w pkt 3, w § 47 w ust. 1 i 4, w § 48 w ust. 1 w pkt 2 i w ust. 2, w § 49 w ust. 3, w § 54—57, w § 59 w ust. 3 w pkt 4 i w ust. 4, w § 61 w ust. 1 w pkt 1 i 2, w § 62 w ust. 2, w § 64 w pkt 3, 4, 6 i 7, w § 65 w ust. 1 i 2, w § 66 w ust. 5 i 7, w § 67 w ust. 1 w pkt 6 i 8, w § 69 w ust. 1 w pkt 2 i 4, w § 81 w ust. 1 oraz w § 89 w ust. 2 użyty w różnych przypadkach i liczbie wyraz „(powożący)” skreśla się;
- 42) w załączniku nr 1 do rozporządzenia:
- a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) na sezon letni po dniu „Derby” dla koni pełnej krwi angielskiej.”,
- b) w ust. 12 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) w przypadku konia, który nie wygrał gonitwy, bierze się pod uwagę sumę wartości nagród za zajęte miejsca, jeżeli po przeliczeniu suma ta jest równa potrójnej wartości pierwszej nagrody przewidzianej dla gonitwy danej grupy,”,
- c) występujące w ust. 9, 10, 12 i 13 wyrazy „za granicą” zastępuje się wyrazami „w innym państwie”;
- 43) w załączniku nr 2 do rozporządzenia w części I „Skala wag w gonitwach płaskich” ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W innych gonitwach obowiązuje waga podana w poniższej tabeli:

Dystans	Wiek koni	Miesiące											
		I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
do 1 400 metrów	3-letnie	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	60
	4-letnie i starsze	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60
ponad 1 400 metrów i poniżej 2 000 metrów	3-letnie	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60
	4-letnie i starsze	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60
od 2 000 metrów do 2400 metrów	3-letnie	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59
	4-letnie i starsze	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60
ponad 2 400 metrów	3-letnie	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58
	4-letnie i starsze	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60”

44) w załączniku nr 3 do rozporządzenia ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Za niedozwolone środki dopingujące dla koni uznaje się substancje wymienione w poniższej tabeli, jeżeli ich stężenie przekracza:

Nazwa substancji	Próg dopuszczalnego stężenia poszczególnych substancji
arszenik	0,3 mikrograma arszeniku na mililitr moczu
dwutlenek węgla	37 milimoli przyswajalnego dwutlenku węgla na litr osocza krwi
sulfotlenek metylu	15 mikrogramów sulfotlenku metylu na mililitr moczu lub 1 mikrogram sulfotlenku metylu na mililitr osocza krwi
estranediol u koni (poza wałachami)	stosunek masy wolnego i związanego 5 α -estrano-3 β ,17 α -diolu do masy wolnego i związanego 5(10)-estrano-3 β ,17 α -diolu w moczu koni (oprócz wałachów) równy 1:1
hydrokortyzon	1 mikrogram hydrokortyzonu na mililitr moczu
metoksytyramina	4 mikrogramy wolnej i związanej 3-metoksytyraminy na mililitr moczu
kwasy salicylowy	750 mikrogramów kwasu salicylowego na mililitr moczu lub 6,5 mikrogramów kwasu salicylowego na mililitr osocza krwi
testosteron	0,02 mikrograma wolnego i związanego testosteronu na mililitr moczu u wałachów lub 0,055 mikrograma wolnego i związanego testosteronu na mililitr moczu klaczy
teobromina	2 mikrogramy teobrominy na mililitr moczu”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *W. Olejniczak*